

ՄԵԼԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվան 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.
Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ.
Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мелі».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ.
(բացի կիրակի և տոն օրերէրդ).
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով.
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ.
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մեր կենտրոնները.— Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.
Մամուլ. Արիթը չը փախցնենք. Օպերային
ներկայացումները. Նամակ Սօյիից. Ներքին
լուրեր.— ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին
լուրեր.— ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.— ՅԱՅԱՐԱՐՈՒ
ԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Միջազգային
կոնգրէսները Պարիզում:

ՄԵՐ ԿԵՆՏՐՈՆՆԵՐԸ

Այն գործունէութիւնը, որ ցոյց են տա-
լիս մեր քաղաքները, չփախցնենք անհշտ
է, համեմատած այն միջոցների հետ, որ
նրանք ունեն: Մեր քաղաքների մէջ են
ժողոված մեր երկրի մասնւոր ոյժերը և
հարուստ անձնակազմութիւնները: Այլապէս
են գտնվում մեր բժիշկները, իրաւաբան-
ները, տեխնիկները, մասնաւոր ներկայացու-
ցիչներ, գործարանատէրերը, խոշոր առե-
տրական տները և բոլոր այն անձինք, ո-
րոնք մշակում են ընծում են գտնադան ար-
դիւնագործական և հասարակական խնդիր-
ներ: Այլ ոյժերի միահամուռ գործակցու-
թեամբ կարելի էր առաջացնել մի շարք
ձեռնարկութիւններ, թէ քաղաքների բա-
րեկարգութեան և թէ կրթական առաջա-
դիմութեան համար:

Այդ կողմից շատ աչքի ընկնող դեր են
կատարում արտասահման քաղաքները,
որոնց մէջ մասնաւոր նշանակւոր են անգ-
լիականները: Մի քանի ձեռնարկութիւն-
ներ այնքան զեղեցիկ և լայն իրագործու-
թիւն են ստանում, որ օգուտ են բերում
ոչ միայն այն քաղաքներ, ուր նրանք գոյու-
թիւն ունեն, այլ և շրջակայ տեղերին և
ամբողջ երկրին: Քաղաքները աշխատում
են իրանց միջոցներով ջուր և էլեկտրական
լոյս հայթայթել, արագ հաղորդակցու-
թիւն մտցնել, թանգարաններ և փորձ-
նական կայարաններ հիմնել, աշխատողնե-
րի համար յարմար բնակարաններ շինել,
էփան կրեդիտ սահմանել, զանազան տեսակ
հիւանդանոցներ, ապաստարաններ բանալ
և այլն: Անգլիական քաղաքների ծախսած
գումարների ընդհանուր համակշիռը հա-
նում է մի անհաւատարի մեծ թուի, այն
է մօտ երկու միլիարդ ռուբլու:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԿՕՆԳՐԵՍՆԵՐԸ ՊԱՐԻԶՈՒՄ

Խաղաղութեան և իրաւարարութեան
միջապարիւմէն տակ Կօնգրէս

Ան դարձեալ մի կօնգրէս, որ ամբողջ հինգ
օր ոչ միայն ամբողջ Պարիզի, այլ և բոլոր
գլխի Եւրոպայի ուղարկութիւնը գրաւեց: Հա-
զայի նշանակւոր դեպքեր խորհրդից յետոյ, երբ
այնքան անակնկալ կերպով ոտնակոխ եղան
միջազգային իրաւունքները, երբ Անգլիան եղ-
ծեց մի ձեռքով այն, ինչ որ ստորագրել էր
միւս ձեռքով, շատերը անհամբեր սպասում էին
ներկայ կօնգրէսին, որը, սակայն, իր տեսակի
մէջ, թուով տասներորդն է: Ներկայ կօնգրէսը
կոչվում է միջապարիւմէնական, որովհետեւ
նրան մասնակցում են բոլոր պարլամենտական
երկրները, ի դէմս պատգամաւորների, այդ
պատգամաւորների թուում կային և այնպիսի-
ները, որոնք մասնակցել են Հաագայի կօնֆե-
րենցիային:

Կօնֆերենցիայի պաշտօնական բացումից մի
օր առաջ յայտնվեց, որ կօնգրէսի ղեկավար
խորհուրդը կամ յանձնաժողովը ստացել է մի
նամակ պ. Վեստէից, Օրանսեան հանրապե-
տութեան պարլամենտի նախագահից և բօթ-
ների կողմից եկած պատգամաւորներից, որով
նրանք խնդրում են ընդունել իրանց իբրեւ

Մեր մէջ իրենագործութեան ոգին շատ
է թոյլ և երկչոտ: Մինչդեռ նա կարող
էր լայն գործունէութիւն ցոյց տալ, որով-
հետեւ նրա առաջն է այն հարուստ և
բազմատեսակ փորձը, որ ունեն քաղա-
քակրթած երկրների քաղաքները: Պէտք
է միայն անկեղծ ցանկութիւն ունենալ
օգտակար գործեր անելու և եռանդով
ձեռնարկել նրանց իրագործութեան:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Ամբարտաւանութեան չար ոգին, ինչպէս ե-
րևում է, վճռել է վերջնականապէս խաղա-
նակել ժամանակակից հային: Այդ է պատճառը,
որ մեզանում ոչ ոք չէ ընդունում թէ բնու-
թիւնը կարող է իր համար չորհրդէի և ընդու-
նակութեան աւելի համեստ, աւելի ստորին
աստիճան ստեղծել, քան ինքն է կարծում,
և և թէ այդ աստիճանի վրա էլ պիտի մնայ ինքը
առանց դժգոհութիւն յայտնելու իրաւունքի,
ինչպէս չէ կարելի դժգոհ լինել որ մէկը տեղ
է, միւսը գեղեցիկ: Այդ է պատճառը, որ մի-
ջակութիւններով այնքան հարուստ լինելով,
մենք լուր և ենք, որ, ընդհակառակ, իւրաքան-
չիւր հայ մի մեծութիւն է, մի հանձնար. Բաւա-
կան է, եթէ մի հայ փորձի շատէ աչքի ընկնող
ընդունակութիւն ցոյց տալ որ և է դարձի մէջ
— և ահա նա բարձր է թուում, նա կարծում
է, որ եթէ իրան աշխուժում է լաւ կաէ աման-
ներ պատրաստել, դա չէ նշանակում թէ նա
մի ընդունակ բրուտ է, այլ այն, որ նա կա-
րող է ներստին կողքին բազմել և նոյն իսկ
չը հաւանել նրան: Չունենք մենք միջակ գրող
միջակ գործիչ, ամեն ինչ խոշոր է մեր մէջ,
ամեն ինչ ուռած, փքլած: Ահա, օրինակ, մի
նմուշ. Կ. Պոլսում մի ժամանակ ոտանաւորներ
և ծառեր էր գրում պ. Արշակ Չօպանեան և
նրան հաւանում էին. դա արդէն բաւական էր,
որ այդ «մօղեան» հայը սկսէ ծառել և գիտու-
թեան ու գիտնականութեան մասին, ծառել
այնպիսի բաների վրա, որոնք իր հասկացո-
ղութեան անստեղծելի են: Անդեալ տարի կա-
րելի էր կատարելապէս ապշել, տեսնելով պ.
Չօպանեանի «Անանիտի» մէջ մի այնպիսի գո-
հար. խօսելով ոճի պարզութեան և գեղեցի-

կօնգրէսի անդամ և ներկայացնում են մի յի-
շատակազմի կօնգրէսի ընտելութեան ենթար-
կելու:

Կօնգրէսի կանոնների համաձայն, ամեն մի
առաջարկութիւն կամ ներկայացրած յիշատա-
կազմի նախապէս քննվում է ղեկավար կամ
կարգադրիչ յանձնաժողովի կողմից և և կամ ըն-
դունվում է կօնգրէսի ընտելութեան ենթարկե-
լու, կամ մերժվում է: Արդ, ստանալով հարա-
աֆրիկեան միացեալ հանրապետութեան ներ-
կայացուցիչների այդ յայտարարութիւնը, միւս
կողմից ստանալով կօնգրէսի անգլիական ան-
դամների բողոքը, որով նրանք յայտնում են,
թէ ստիպւած կը լինեն խմբովին հրաժարվել
կօնգրէսին մասնակցելուց, եթէ ընթացք արվի
բօթների պատգամաւորների պահանջին,—
կարգադրիչ յանձնաժողովը որոշել էր. 1) ըն-
դունել պ. Վեստէին կօնգրէսի նիստերին իբրեւ
Օրանսեան հանրապետութեան պարլամենտի
անդամի, բայց առանց որ նրա այդ մասնակ-
ցութիւնը որ և է գնահատութիւն առաջ բերի
իրողութեան և իրաւունքի այն վիճակի մա-
սին, որի մէջ գտնվում է այժմ իր երկրը: 2)
բօթների պատգամաւորների յիշատակազմի-
րը, կօնգրէսի օրակարգի մէջ անցրած չը լինե-
լով (օրակարգը որոշվում է առաջուց), չէ կարող
առաջարկվել կօնգրէսի ընտելութեան. նա միայն
կը բաժանվի անհատապէս կօնգրէսի բոլոր ան-
դամներին:

Այս վիճիւր, գուցէ և համաձայն կօնգրէսի
կանոնադրութեան, յարուցեց սաստիկ յուզումն
և զայնով Պարիզում և կօնգրէսի այն բաղ-
մաթիւ անդամներ մէջ, որոնք համակողմ լի-

կութեան մասին, պ. Չօպանեան առանց այլեւ-
այլութեան հաւատարմութեամբ էր, որ Տուրքիայի
ոճը ծանր և անհասկանալի է: Պարսկեր, ի
հարկէ, երազում էլ չէ տեսել Տուրքիայի ոճը.
բայց ինչպէս չը խօսել այդքան հեղինակաւոր
կերպով մի բողոքովին անձանթ իրի մասին,
երբ պէտք է ցոյց տալ թէ Չօպանեան աշխար-
հի բոլոր, բոլոր գործերին ծանօթ է: Հոգ չէ
որ այդ տգիտութիւնը միայն ծիծաղ պատճա-
ռը Տուրքիային ծանաչողներին: Պ. Չօպա-
նեանին հարկաւոր էր գոնէ մի տարի այդպէս
որոտալ, որպէս զի կարողանար իր «եռը» էյ-
ֆէլեան աշտարակի բարձրութեան հասցնել և
դառնալ մի վիթխարի հեղինակութիւն, որի
առաջ պիտի ծնուր դնեն արեւելքն ու արեւ-
մուտքը, հիւսիսն ու հարաւը, և իրաւ, կարող
էր երեւակայել թէ ինչ մեծութիւն է Չօպա-
նեան նոյն իսկ այնպիսի հարցերի մէջ, որոնք
Կ. Պոլսի կենտրոնական դպրոցի նախկին աշա-
կերտի համար առնուադն անհասանելի պիտի
լինեն: Ահա «Անանիտի» վերջին համարում (այդ-
պէսն անուել է իր ընթերցողներին ընդա-
մենը 32 երես) նա գովում է ուսանող Մա-
նուէլեանին և նկարիչ Շահինին: Պոլսական
ճառասուրբութիւնը՝ միացած պարիզեան բէկա-
մաժուրութեան հետ՝ դրել է պ. Չօպանեանի բե-
րանում այն խօսքերը թէ պ. Մանուէլեան
պիտի կիջէ Բէրնար և Բէրնարը դառնայ Պա-
րիզի բուլվարներից բոլորը այս հոստոթիւնը
չը կարծէք թէ մի միամիտ հաճոյխոսութիւն
է՝ ընկերին նուիրած: Պ. Չօպանեան այնպիսի
«մօղեան» հայերից չէ, որ սոսանայ իր անձը
իր ընկերի համար: Կիջէ Բէրնարի բարձրու-
թեան պ. Մանուէլեան հազիւ թէ երբ և իցէ
հասնել, եթէ բարեբախտութիւն չունենար Կ.
Պոլսի կենտրոնական դպրոցում պ. Չօպանեա-
նից ճանաչված լինել: Նախ և առաջ այդ կենտ-
րոնական դպրոցը:

Չօպանեան անկիւններէ եկած խուռ մը
հայ տղա, մտաւորական գերազնիւ խան-
դաւառութեամբ մը բորբոքած, իրարու
խօսք տուին քան մը ըլլալ ոչ միայն մեր
ազգային խոսքի չըլլալովին, այլ նոյն իսկ
աւելի բարձր չըլլալովին մէջ:

Եւ ծիծաղ որ այդպէս էլ եղել է. Գոնէ պ.
Չօպանեան արդէն կարողացել է քան մը ըլ-
լալ աւելի բարձր չըլլալովին մէջ, այն էլ շատ
մեծ բան: Այլապէս նա, ի հարկէ, չէր կարող

նկրով բօթների դատին, կարծում էին, թէ,
վերջապէս, կը լինի մի ատեն և և դատա-
տան, ուր կարելի է պաշտպանել թշուառ բօթ-
ներին անգլիական հարստահարութեան դէմ:
Ոչ ոք չէ ուզում լսել բօթների պատգամա-
ւորներին, չէ գործութիւն պահանջելով. խաղա-
ղութեան կօնգրէսն է միակ յոյսը, նա էլ մեր-
ժում է:

Այստեղ քաղաքաժողովն առաջ բերեց բօթ-
ների ներկայացրած յիշատակազմերը Պատգա-
մաւորների Ֆիլէթը, Վէստէ և Վոլմարան, բա-
ցատրելով, թէ ինչպէս իրանց ցեղը կողողա-
վել, հալածվել, անարդար յարձակման է են-
թարկվել ազգի մարդկանց կողմից, որոնք ե-
կել են հեռուոր կղզիներից բազմաթիւ, մեծ
պահանջներով և որոնք այն արդարացումն
ունեն, թէ ոյժը ջնջում է իրաւունքը, գալիս
են հետեւեալ կերպակցութիւններին, ուղղելով
խօսքը կօնգրէսի անդամներին:

Մենք դիմում ենք ձեր կօնգրէսին, որ բաղկա-
ցած է աշխարհի կաղնակերպած բոլոր պետու-
թիւնների ամենալուստաւոր մարդկանցից, և մենք
առում ենք ձառնալուստաւորված, որովհետեւ դուք
ամենքդ, որ այստեղ էք, ձգտում էք վերջ դնել
այն բարբարոսութեան, որ կոչվում է ոյժ, պատե-
րաբար, որովհետեւ դուք նուիրում էք ձեր բոլոր ջան-
քերը՝ ընդունել տալու այն սկզբունքը, թէ ազգե-
րի, ինչպէս և քաղաքակրթված մարդկանց մէջ,
վէճերը կարող են լուծվել արդարադատութեան և
արդարութեան սկզբունքներով:

Մենք համոզված ենք, որ եթէ դուք պաշտպա-
նեք մեր դատը, եթէ դուք լայտարարեք, թէ հա-
րաւային աֆրիկեան պատերազմը raison d'être
չունի, ուստի և պէտք է վերջնալ, թէ անգլիա-
ցիները և բօթները պէտք է ցած դնեն իրանց
գէնքերը, թէ փոխարաժ պահանջներ և վէճերը

իր ընկեր Մանուէլեանի մէջ տեսնել ապագայ
կիջ-Բէրնար և Բէրնար: Գոնէ այն ժամա-
նակ պ. Չօպանեան վստահ էր հայկական
կիջ-Բէրնարի վրա:

Եւ վստահ էի, որ եթէ յաջողէր իր բաղ-
ձանքն իրագործել, արդիւնքը դուր ձեռք
պիտի ձգէր՝ այս ինչ հիւանդութեան տեղը
գտնելու կամ այն ինչ գործիքին կատարե-
լագործումը դիւրացնելու մէջ պիտի չը կա-
յանար, այլ գտնելու մէջ դեռ չը նշանակած
մանրամասնութեանց շարք մը որմէ կենս-
քի գերագոյն խորհուրդներուն մեկնումը
լուսաւորող տեսութիւններ բղխէին: Եւ Մա-
նուէլեան իրականացուց յոյսը զոր իր վրա
դրած էի:

Եւ փառք Ալլահին, որ պ. Մանուէլեան
իրականացրել է պ. Չօպանեանի յոյսը. Գոնէ
միանգամայն ապահով կարող ենք լինել, որ
պ. Մանուէլեան անպատճառ կիջ-Բէրնար կը
լինի. եթէ պ. Չօպանեան այդ տեսակ մի փայ-
լուն ապագայ է գուշակել երեսասարդ ուսա-
նողի համար, ինչ կասկած կարող է լինել, որ
նա ինքը կիջ Բէրնարներից ու Բէրնարներից
էլ բարձր է: Այդ ինքն ըստ ինքեան հասկանալի
է. փոքրիկ, հասարակ մահկանացուն չէ կա-
րող այդպիսի գուշակութիւն անել և անա-
ւանդ չի յանդգնի հրապարակով ասել թէ
կիջ Բէրնարը արդարացից իր յոյսը:

Այս այսպէս լինելուց յետոյ, պ. Չօպանեան,
ի հարկէ, չէր բարենաճի «Մշակի» երկու աշ-
խատակների մասին ուրիշ բան ասել, բացի
նրանից, որ այդ երկուսն էլ տգէտ են ու ան-
հասկացող: Հայ դէկադէստներու ներկայա-
ցուցիչը ասում է, որ եթէ այդ աշխատակցու-
ների անունը յիշում է, պատճառն այն է, որ
ուզում է «Մշակին» խրատել, որ նա չը տը-
պագրէ այնպիսի բաներ, որոնց մէջ երևան է
գալիս պ. Չօպանեանի հոստոթիւնը: Մենք
միայն ծիծաղել կարող ենք կիջ-Բէրնարների
և Բէրնարների բարձր հովանաւորի այս տե-
սակ «ձափրտութիւն» վրա: Պ. Չօպանեանին
խորհուրդ ենք տալիս, քանի ու չէ, մի քիչ
փոքրանալ, մտնել սեփական կենդանի մէջ. այն
ժամանակ գուցէ նա հասկանայ, որ «Անանիտի»
վրա տղադրված է թէ այդ ամառադիրը մեզ,
ոռւսահայերին համար, պիտի ունենայ զգուտ
գրական և գեղարուեստական պարունակու-
թիւն մը և և ասկայն մենք նրա մէջ ոչինչ
չենք գտնում, բացի պ. Չօպանեանի ազգասի-
րաբար վայելած ճաշերի հալիւններից: Առաջին

պէտք է լուծվեն իրաւարար դատարանով, մենք հա-
մոզված ենք, որ ոչ միայն հարաւ-արեւելեան պա-
տերազմը կը վերջանայ, այլ և դուք կը կատարեք
մի գործ, որ կանխահայտի լափտեան միջապարիւ-
մէնտական միութեան հաստատութիւնը:

Կօնգրէսը չը կամեցաւ կամ անգործ եղաւ
կատարել այդ անմահ գործը, թէ և հակառակ
կարգադրիչ յանձնաժողովի և Բերնարական
կարենէտի ջանքերին, բօթների անկեղծ և
բազմաթիւ բարեկամները կարողացան կօնգ-
րէսի ընտելութեան ենթարկել յիշատակազմերը,
ինչպէս յետոյ կը տեսնենք: Չունենք կարող չը
յիշատակել մի յանդիմանութիւն, որ բօթների
պատգամաւորները արին Ֆրանսիացիներին. մի
լրագրի թղթակից, դիմելով այդ պատգամաւոր-
ներին, հարցրեց, դժն են Ֆրանսիայում գտած
ընդունելութիւնից և համակրական ցոյցերից,
իսկ այդ ընդունելութիւնը, պէտք է ասել,
փառաւոր էր եղել Պատգամաւորները պա-
տասխանում են. «Ամբողջ աղաղակները, փո-
ղոցային ցոյցերը» մեծ բան չեն նշանակում:
մենք պէտք չունենք ցնծութեան աղաղակների,
այլ գործողութեան: Բոլոր ազգերը համակրու-
թիւն են արտայայտում մեզ. լաւ, ուրեմն
մենք խնդրում ենք այդ ազգերից, մենք խնդ-
րում ենք Ֆրանսիացիներից, ամբողջ Ֆրան-
սիայից՝ հարկադրել օրինական, սահմանադրա-
կան, քաղաքացիական ճանապարհով իրանց
կառավարութիւններին միջնորդել ի նպաստ
մեր, ուրիշ բան չենք պահանջում:

Բայց անցնենք կօնգրէսի օրակարգին:
Կօնգրէսի նախագահն է Ֆրանսիական սե-
նատի նախագահ Ֆալլէրը: Նիստերը կայանում
են սենատում:

անգամն ենք լուծւում, որ տասնութ հոգով ճաշեմ էլ կարող է լինել մի գրական կամ գեղարուեստական երեւոյթ. Պարիզի պէս մի քաղաքում հայերն սպարան են հիմնել—ինչու համար, որպէս զի հոչակեն թէ պ. Չօպանեան լուծ թաղապետութիւն կարող է անել եւ շամպանեան գինու բաժակի ետեւից կըղ-նէր-նարներ երազել հայերի մէջ:

Ողորմելի «մօղեան» հայութիւն...

ԱՌԻԹԸ ԶԸ ՓԱՆԾՆԵՆՔ (Վերջ)

Մեր նահանգի դաշտային մասերում, ուր օդը տաք եւ ջուրը առատ է, մշակվում է բամբակ, իսկ թիւնիները չորսհիւ բօժօժ. լեռնային մասերում, չորհիւ գեղեցիկ արօտա-տեղիներով, ստացվում է բուրդ, իսկ սարահարթերում թէպէտ մշակում են կտաւահատ եւ կանեփ, բայց առաջինը միայն ձէթի համար, իսկ երկրորդը հատիկներով, այնպէս որ ցողունները ոչ մի բանի չեն ծառայում. մինչդեռ այդ երկու բոյսերից կարելի էր արդիւնաբերել վուշ քաթմանների եւ պարուսիների համար եւ կանեփ—թուկերի (պարան) եւ զանազան թեւերի համար. կտաւահատ եւ կանեփ մշակող մեր գիւղական ժողովուրդը գաղափար անգամ չունի վուշի մշակութեան մասին. իսկ կանեփից շատ քչերը միայն պատրաստում են կոպիտ ու անհարթ կապեր կենդանիների համար: Ռուսաստանում, որքան մենք գիտենք, կուրակ նահանգը մշակում է կանեփ եւ արդիւնաբերում մեծ քանակութեամբ թուկեր եւ թիւներ: Իսկ Եւրոպայի նահանգը յայտնի է վուշի ծաղկած մշակութեամբ եւ իր ընտիր քաթմաններով:

Եթէ ուս գիւղացին ոչ միայն պարուսիներ եւ քաթմանի կոպիտը, այլ եւ անհատները տեսակի գործում է իր աղքատ յարկի տակ—արդեօք չէր կարելի նոր ծաղկեցնել տալ մեր երկրում: Արդեօք կտաւահատի եւ կանեփի մշակութիւնը ունենալով, չէր կարելի մեր ժողովուրդի մէջ մտցնել նաեւ վուշի ու կանեփի մշակութիւնը:

Ի հարկէ կարելի էր, եթէ միայն այդ երկու բոյսերը ուսումնասիրվէին տեղնուտեղը եւ ձեռնաս մարդկանց միջոցով տարածվէին մեր երկրի մէջ:

Այսպէս ուրեմն հում բերքերը միմիայն մը-շակելը դեռ բաւական չէ տնայնագործութիւնը սկսելու համար, այլ հում բերքին պէտք է տալ որոշ կերպարանք: Այսօր Երեւանը արդիւնաբերում է բամբակ, բայց չորհիւ այն հանգամանքի, որ մաքրելու եւ ամեն տեսակի թիւնի պատրաստելու մեքենաներ չը կան, բամբակի գործուածքներ բոլորովին մուտք չեն բախի գործուածքներ ընդունող մուտք չեն գործել անասնագործութեան մէջ, այլ ընդհա-կառակը եղածն էլ մուտքվել է, մինչդեռ Ռուսաստանի մի քանի տեղերը—Սարատովը սար-պիկանների գործուածքներով, զվաւորապէս Մոսկվան չորհիւ իր թիւնի պատրաստող մեքենաների—տալիս են իրանց չըջակայ ժողովրդին պատրաստի թիւ, հետեւապէս գործ, աշխա-

Օգոստոսի 1-ին, առաւօտեան ժամը 10-ին, սենատի փառահեղ դահլիճում, որտեղ ասեղ գցելու տեղ չը կայ, բացվում է կոնգրէսի նիստը: Բարձր արիստոկրատիային պատկանող պէնսիլ եւ քարեղէնների մէջ կորած տիկնայք եւ օրբորդներ բռնել են գրեթէ բոլոր նստա-րանները, այնպէս որ կոնգրէսիստները ստիպ-ված են ոտքի կանգնել կառավարութեան կողմից ներկայ է միայն արդարադատութեան մի-նիստը, կամ, ինչպէս ասում են ֆրանսիա-ցիները, «կնիքների պահպանը» (garde des sceaux), պ. Մօնի:

Նախագահ Ֆալլէր, յայտարարելով կոնգրէսի նիստը բացված, մի ճառի մէջ նախ ողջու-նում է օտարերկրեայ հիւրերին: Նկարագրում է թէ տաք տարվայ ընթացքում ինչ է կա-րողացել անել միջապարլամենտական միու-թիւնը, իրաւարարութեան (արբիտրաժի) գա-ղափարը, որ տաք տարի առաջ գրեթէ ցնորք էր համարվում, այժմ սկսում է մարմին ստա-նալ, սերմն ընկել է պարարտ հողի վրա եւ եթէ հունձը մենք չենք տեսնի, բայց մեր սե-րունդը անպատճառ կը քաղի:

Մենք բաւական փորձառութիւն ունենք արդէն, եւրոպական Ֆալլէր, որ չը խաբենք մեզ ցնորական երազներով, բայց թող մեր համբերութիւնը չը հատնի: Կրքերը, նախա-պաշարութիւնները, ախտաբանները, միշտ եւ ամեն տեղ չեն աշխարհի տէրերը: Կան նրանցից ա-ւելի բարձր, մարդկային խղճմտանքի տիրապե-տողներ—իրաւունքը, արդարութիւնը, արդա-բարատութիւնը:

Երուբ խօսքի եւ գրչի մարդիկ եք: Դուք

տանք: Մուծիլը այդ պատրաստի թիւից ձե-ռագործում է միտակներ, երեսուրբներ, պատ-րաստի վերամակներ, մետաքսի թիւից գործու-մ է կանաւաններ, բուրսօսներ, ֆուլիարներ եւ հազար մի բաներ: Մօսկվայում կան բազմա-թիւ մարդիկ, որոնք գործ սկսելով մի գիւղի հետ, վերջում են թիւնը եւ կշռով տալիս գիւղա-ցիներին՝ ազդեցութիւն ունեցողներից մէկի միջոցով եւ գործուածքը ընդունում նոյնպէս կշռովով՝ այնպէս որ մի մարդ, չորհիւ իր փոքրիկ խանութի, գործ է տալիս մի ամբողջ գիւղի եւ ինքն էլ փառաւոր վաստակներ ստա-նում, (թէպէտ այն էլ պէտք է ասել, որ այդ փո-խանակութիւնը դարձել է հարստահարութեան մի մեծ աղբիւր, որովհետեւ մուծիլի աշխա-տանքի վարձը այդ գործ տուողները հասցրել են գրօններին):

Ռուսաստանի Ռուսաստանում վուշի եւ կանեփի մշակութիւնը, մտնել ուս գիւղը եւ սովորել մուծիլից նրա տնայնագործութիւնը եւ թիւնի պատրաստելու մի երկու մեքենաներ ձեռք բերելով դառնալ կովկաս եւ տարածել տնայնագործութիւնը, այս ծրագիրը ունէին Մօսկվայում մի քանի երիտասարդներ: Այդ գեղեցիկ միտքը անկատար մնաց: Սակայն եթէ մի քանի երիտասարդներ դրամ չունենալու պատ-ճառով չը կարողայան այդ իրազդերը—միթէ այդ չէր կարող անել մեր Գիւղատնտեսական ընկերութիւնը, որը ունի եւ միջոց եւ բոլոր յարմարութիւնները:

Վերջին տարիներս պետական կալուածքնե-րի եւ երկրագործութեան միջնորդութեան հսկողութեան տակ Անդրկովկասի մի քանի տեղերում հիմնվել են փորձական ագարակ-ներ, որոնք իրանց զրոյցներով եւ փորձերով բաւական նպատակ են գիւղատնտեսական նոր միտմաների տարածման (մի այդպիսի ա-գարակ գոյութիւն ունի, օրինակ, Երեւանում): Միթէ չէր կարելի անել նոյնը տնայնագործու-թիւնը զարգացնելու նպատակով, հիմնելով հա-մապատասխան արհեստանոց: Ահա այսպիսի խնդիրների վրա ենք ընդունում կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկերութեան ուշադրու-թիւնը: Երբ, որպէս ձեռնաս մարմին, եկող 1901 թվին Ռիֆլիսում բացվիլք կովկասեան ցուցահանդէսում կարող էր ի ցոյց դնել հար-կաւոր պարագաներ, կազմակերպել զրոյցներ վուշի եւ կանեփի մշակութեան եւ տնայնա-գործութեան վերաբերել: Ի հարկէ այժմից ուղարկելով մարդիկ այդ ձեռքերը ուսումնա-մբերելու համար եւ որ զվաւորն է բերել տա-լով մի քանի պարզ մեքենաներ—թիւնի պատ-րաստելու համար Մենք համոզված ենք, որ այդպիսի մի ձեռնարկութիւն իր ըստ նպատա-կին—տնայնագործութեան ծառայելուց զատ, մի կարճ ժամանակից յետոյ նոյն իսկ վաստակ կը բերէր թիւնի վաճառքով:

Եթէ Գիւղատնտեսական ընկերութեան ու-ժերից վեր է այնպիսի ձեռնարկութիւններ, ինչպիսին է մեր երկրի անշրջի տեղերի ոռո-գումը արհեստական ջրանցքների միջոցով, կարծում ենք նրա ուժերից վեր չեն այնպիսի առաքելների հատան ունէք. առաջ տարւք արիւար ձեր գործը: Հասկացրէք ազգերին, որ աւելի պատուաւոր է նրանց համար ծռել իրանց գլուխը իրաւարարական մի պարզ վճռի առաջ, քան որոնել պատերազմի դաշտերում ոյժի արիւնահեղ յաղթութիւնը, եւ դուք կար-ծանաւաք ձեր հայրենիքների եւ մարդկութեան երախտագիտութեան:

Ամբիւն է բարձրանում արդարադատութեան միջնորդ Մօնի եւ ողջունելով ֆրանսիական կառավարութեան կողմից օտար պարլամենտ-ների անդամներին, ասում է, թէ նրանց աշ-խատութիւնները այնքան համապատասխա-նում են Ֆրանսիայի գործերը զեկաւարող մարդկանց ջանքերին, որ միայն ամենաշնորհ համակրութիւն կարող են յարուցանել:

Բացման այդ ճառերից յետոյ, կոնգրէսն ան-ցաւ իրաւարարին: Բէլգիական սենատը Դէշան կարդաց մի զեկույտ «պատերազմի ժամա-նակ խաղաղութեան իրաւագիտական ըժժիմի մասին»: Այդ զեկույտում, պէտք է ասել, թէ եւ փիլիսոփայական տեսակետից շատ օգտակար, աշխարհի մտազբաղումներին, ուր ոյժի իրա-ւունքը օրից օր հաստատվում է աւելի աստու-կութեամբ եւ տոկոսութեամբ, այդ պատ-ճառով եւ վիճաբանութիւնները լոկ տեսական էին: Բարեբաղդաբար, կօմս Ապպոնի, նշանա-ւոր ունգարական պարլամենտական գործիչը, ամբիւն բարձրանալով կարդաց իր առաջարկը «միջազգային իրաւարարութեան համար մա-մուլի միութիւն կազմելու» մասին: Այն ծրագիրը, որ առաջարկում եմ ձեզ,

թեթեւ ձեռնարկութիւններ, ինչպիսին մենք մատնացոյց արեցինք:

Վերջապահում ուրախութեամբ արձանա-գրում ենք լուսաւորութեան միջնորդութեան որոշումը, ազակցել քաղաքներին բանալու ար-դիւնագործական զրոյցներ, որի համար նա գիմել է ուսումնարանական շրջանների հոգա-բարձուներին՝ խնդրելով տեղեկութիւն տալ, թէ որտեղ ինչ տեսակ զարգացների կարիք կայ: Ահա այս բանի վրա դարձնելով կովկասի քա-ղաքներին, մասնաւորապէս Երեւանի, ուշա-դրութիւնը, մատնացոյց ենք լինում առանձ-նապէս այն հանգամանքի վրա, որ զարգացներ կարող են լինել բոլորովին տարբեր ծրագրով, համաձայն տեղական պահանջներին, ուրեմն թող օգտվեն այժմեան տրամադրութիւնից: Ի հարկէ այս դէպքում էլ որոշ դեր ունի կա-տարելու կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկե-րութիւնը:

Յով. Տէր-Մարտիրոսեանց

Երեւան

ՕՂԵՐԱՅԻՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄՆԵՐԸ

Կիրակի օր, ամսիս 10-ին, Ռիֆլիսի արքու-նական թատրոնում կայացաւ օպերային ար-տիստների ուսույնի ներկայացումը: Ինչպէս ամեն տարի, այս անգամ էլ սեզօնը բացվեց «Жизнь за Царя» օպերայով: Ներկայացումից առաջ ամբողջ խմբով եւ օրկեստրով կատար-վեց ուսույն ազգային օրհներգը: Թատրոնը լի էր հասարակութեամբ:

Ներկայացումն անցաւ, ինչպէս եւ միշտ, բաւական սահուն. թէ անսամբլը, թէ սօլիստ-երը, թէ խումբը եւ թէ օրկեստրը շատ բարե-խըղճաբար կատարեցին իրանց ստանձնած թէ պատասխանատու եւ թէ երկրորդական դե-րբեր:

Առաջին, սեզօնի բացման ներկայացումը միշտ համարվում է իրեն հանդիսալին: Դրա հա-մար առանձին ոյժերի մասին ոչինչ չենք կա-րող ասել, մանաւանդ որ պիէսան էլ այնպիսի մի օպերա է, որի մէջ արտիստները մի առանձին ոյժ չեն էլ կարող ցոյց տալ: Առ այժմ այսքան կարելի է ասել, որ նոր հրաւիրված արտիստներից բաւօ Սերբերկովի ձայնը, եր-գելու չկօսել եւ խաղը բաւական զրաւիչ էին երևում: Տէնօր Բօրիսենկօ մեր հասարակու-թեան յայտնի է անցեալ տարվանից: Նրանում ոչ մի փոփոխութիւն չէ երևում: Խումբն այս տարի աւելի բազմամարդ է երևում, որ շատ կը նպաստէ ընդհանուր աշխուրդին: Օրկեստ-րը լաւ էր նուագում Պապանիի ղեկավարու-թեամբ: Դէկօրայիսները գեղեցիկ էին,

Կարա-Մուրզա

ՆԱՄԱԿ ՍՕՉԻՑ

Օգոստոսի 21-ին

Մեր քաղաքից 12 վերստ հեռաւորութեան վրա գտնվում է մի ծծմբային աղբիւր, որը թէեւ դեռ լուծ չէ տալիս հետազոտութեան ենթարկված չէ,

ասաց նա, անհրաժեշտ լրացումն է այն մտքի, որ ծնունդ է տուել ձեր միութեան: Ո՞րն է այդ միտքը.—հասնել խաղաղութեան թագա-ւորութեան՝ պարլամենտների մէջ ներկայացու-ցիլ ունեցող ժողովրդական տարրի գործու-նէութեամբ: Ազգերը ոչ մի չափ չունեն պա-տերազմի մէջ: Բայց ամեն բան կարող են շա-հնել խաղաղութիւնից: Պատերազմը կարող է ծառայել միայն մի իշխանի, մի միջնորդի կամ մի զինւորական պետի փառասիրութեան. նա կարող է ծառայել մի քանի ղեկավար կամ աղ-գեցիկ գաւաղագրերի շահերին, օրինակ, հը-նունին, պատմական շրջաններում, ագահ եւ աւարի ծրարաւ ագտնականութեան, իսկ այժմ գիւղիկներին ծրարաւ կապիտալիստների շա-հերին, բայց մի քաղաքակրթված ազգի մաս-սայի համար պատերազմը միայն պատուհա-ն է: Միջապարլամենտական միութիւնը պէտք է աշխատի այդ պատուհանը վերացնել:

«Բայց ինչ է պատճառը, որ միջապարլամեն-տական միութեան ազդեցութիւնը այնքան ան-նշան է. արդեօք պատճառը պարլամենտական հաստատութիւնների անկումն է: Ժամանակա-կից պարլամենտականութեան հիւանդութիւնը, որ ընդհանուր է բոլոր երկրների համար, առաջ է գալիս այն յայտնի անտարբերութիւնից, որ ժողովուրդներից ցոյց են տալիս իրանց պար-լամենտի վերաբերմամբ: Պարլամենտական գոր-ծունէութիւնը ի նպատակ խաղաղութեան աւե-րի ազդեցիկ կը լինէր եւ կը ստիպէր կառավա-րութիւններին խոնարհել, եթէ այդ գործու-նէութեան նեցուկ կանգնէր ժողովրդական մի-զորեղ կամքը, արդ, այդպիսի կամք չը կայ եւ

բայց երեւում է որ անօգուտ ջուր չէ եւ գու-ցէ ապագայում բուժարաններից մինչ համարվի: Մի երկու հիւանդի օգտվելը մեծ ժողովրդակա-նութիւն տուեց այդ աղբիւրին եւ ուխտաւոր-ների թիւը քանի գնում աւելանում է: Փօթիից, Սուխումից, Նովո-Սիբիւրից գիւղերից եւ այլն գալիս են հայեր, յոյներ, վրացիներ, 5—6 օր լողանում եւ յետ են դառնում:

Վատը այն, է որ բնակարանի չը գոյութեան պատճառով շատերը բացօդեայ են քնում եւ փոխանակ օգտվելու՝ վնասվում են. մի քանիսն էլ անխոհեմաբար մտնում են գաղբիւրով ի փոք-րիկ այրի մէջ եւ խեղդվում են:

Ամբողջ ոչխարամիտ է. գալիս է վնե-րական ախտ ունեցողը, գալիս է յօղալուով տանջվողը, վաղում են լուսնոտները, կրծքա-ցաւ ունեցողները եւ կաղերը, եւ ընդամենը 5—6 օր լողանալով հեռանում են. կարծես Պրօպատիկէ աւազանը լինէր. եւ դրա համար քիչ չեն դէպքերը, երբ մի հիւանդի հակառակ գալով հանքային ջուրը, աւելի ծանրանում է հիւանդութիւնը, փոխանակ մէկ օտի, երկու-սուքով կաղանում է. ճանապարհը լաւ չը լինելու պատճառով ձիուց ընկնողներ, ձեռք ու ոտք կորողներ էլ պակաս չեն իսկ ամբողջ ոչխարի նման էլի վազում է, բնաւ չը մտածելով, որ իւրաքանչիւր հանքային ջուր իր առանձին տե-սակի օգուտը ունի եւ նրանից կարելի է օգտվել միայն բժշկի ցուցմունքով:

Խորհուրդ կը տայինք գիւղացի եղբայրներին զրուշանալ այդ ջրում լողանալուց եւ միւս կող-մից հող տանել առողջապահական կանոններին. աւելի լաւ չէր լինի անդառնութեան եւ մաք-րութեան խնամքով վերաբերվել, գրաստի նը-ման առանց գաղաբի չախմատեցնել կնոջը եւ վերջ տալ մանկահասակ գաղանային ամուսնու-թիւններին եւ այդպիսով շատ հիւանդութիւն-ների տեղիք չը տալ, քան առանց արդիւնքի վազել այս ու այն ուխտերը կամ հանքային ջրերը:

Ա. Թովմասեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ՝

«Օրէնսդրական ժողովածուի» մէջ հրա-տարակված է կառավարչական մի կարգադրու-թիւն, որով Ռիֆլիսի հայոց Հրատարակչական ընկերութիւնը փակվում է:

Երկրագործութեան եւ պետական կալուած-ների միջնորդութեան ժամանակաւոր կառա-վարչի թոյլտուութեամբ՝ Խաղաղութիւն հիմնված է մի ընկերութիւն, որի նպատակն է նպաս-տել կանանց գիւղատնտեսական կրթութեան գործին: Այդ ընկերութեան գործունէութիւնը սահմանափակվելու է միայն Խաղաղութիւն հիմ-նով:

Ներքին գործերի միջնորդութիւնը, հրաժար-վելով զեմասովի հիմնարկութիւնները արեւ-մասեան եւ հարաւ-արեւմտեան նահանգներում մտցնելու դիտաւորութիւնից, ձեռնամուխ է լինում վերակազմելու նահանգական եւ գաւա-

այդ է մեր տկարութեան իսկական պատճառը: Մենք միայն այն ժամանակ կը խոնարհեցնենք մեզ հասարակական իշխանութիւններին, երբ կը լցնենք այդ պակասը, բայց դրան համեմու-համար՝ պէտք է մի ամբողջ յեղաշրջում առա-նում ենք հայրենասիրութեան մի կողմից հաս-կացողութիւն, որ կարծում է, թէ կարելի է զանց անել բարոյականութեան եւ արդարու-թեան օրէնքները, որ համոզված է, թէ հայ-րենասիրական պարտականութիւն է՝ պաշտպա-նել եւ խրախուսել հայրենիքի անուանով գործ-ված կամ գործելի բոլոր անարդարութիւնները: Այդ կողմից գաղափարի տեղ պէտք է արծար-ծել հայրենիքի աւելի ազնիւ եւ աւելի լուսա-ւոր մի սէրը:

Իր ծրագրով կոմս Ապպոնի առաջարկում է կազմակերպել բոլոր երկրների մամուլի միու-թիւն միջազգային իրաւարարութեան գաղա-փարի տարածման եւ իրագործման համար. այդ առաջարկութեան քննութիւնը յետաձգվում է հետեւեալ նիստին:

Նախագահ Ֆալլէրի ճառը եւ բօքներին պատգամաւորների մասին կայացրված վճիռը ենթարկվեցին խիստ յարձակումների Պարիզի մամուլի կողմից: Բայց կառավարութեան բա-թեկամ «Temps» եւ «Figaro» լրագիրներից, ո-րոնք քարոզում են այն միտքը, թէ քաղաքա-կան ներկայ պայմաններում, անկարելի էր այ-լապէս վարվել, մամուլի միտքած օրգանները գրեթէ միաբերան պախարակում են այդ վը-ճիռը:

(Կը շարունակվի)

առկան գործադիր կոմիտեները, որոնք վա-
րուս են տնտեսական գործերը եւ ծախսերը
այդ նախագծերի եւ գաւառների համայնք-
ներում:

Ռուս գրականագէտների միութեան վար-
չութիւնը այս տարվայ գարնանը երկրորդ ան-
գամ միջնորդութիւն էր յարուցել կառավարու-
թեան առջ՝ թողաւութիւն խնդրելով ռուս
գրականագէտների համաժողով հրաւիրելու:
Այժմ, ինչպէս հաղորդում է «Россия» լրագիրը,
ռուս գրականագէտների միութեան խնդիրը
երկրորդ անգամ մերժված է ներքին գործերի
մինիստրութեան կողմից:

Ֆրանսիացի մինիստրութիւնը յայտնում է
ի տեղեկութիւն ընդհանուր, որ մինիստրների
խորհրդի այս տարվայ յունվարի 25-ին կայա-
ցած եւ Բարձրագոյն հաստատված վճռով որոշ-
ված է երկարացնել մինչեւ 1902 թիւ 1887
թիւ 25, 10 եւ 5 րուբլիանոց եւ 1866-ի 100
րուբլիանոց թղթադրամների փոխանակութեան
ժամանակամիջոցը:

Պարիզում հրատարակող «Le Bulletin Mé-
dical» թերթի № 71-ում տպված է բժիշկ Լո-
րիս-Մէլիքեանի մի յօդուածը «Ժամանակակի
զէմ մղվող կուր կազմակերպութիւնը Ռուսաս-
տանում» վերնագրով:

ՂԱԶԱԽԻՑ մեզ գրում են. «Գողութիւնները
չարտնակվում են կորուստ են մեծ քանակու-
թեամբ տաւար ու ձիաներ: Տանողներն այն-
քան յանդուգն են դարձել, որ օրը ցերեկով
տարած ապրանքը կրկին վաճառում են տէրե-
ւոր վրա, պատկերելով ոչ ոքի չը գանգատվել,
աւելի մեծ վնասների չենթարկվելու սպառնա-
լիքով: Աղբարնալութիւնը անհամար սպառում
է նոր նախագաւտի» իր ցաւը նրան յայտ-
նելու համար:

ՍԵՒ ՔԱՐ գիւղից (Լազարի գաւառ) մեզ
գրում են. «Մեր գիւղական գործերը, չնորհի
մի նոր տանուտէր Սարիբէկեանցի, կանոնա-
ւոր հիմունքների վրան դրվում վստահ ենք,
որ Սարիբէկեան իր սկսած եւանդով ու տո-
կունութեամբ էլ կը տանէ իր գործը եւ մի օ-
րինակելի տանուտէր կը դառնայ մեր ամբողջ
գաւառում»:

ՆՈՐ-ԲԱՅԱԶԵՏԻՑ մեզ գրում են. «Այժմ
արդէն գաւառի զանազան գիւղերից ծախու-
ալիւր են բերում Նոր-Բայազէտի չուկան: Այն
գիւղացին, որ մի ամիս առաջ այլ եւ այլ
ծանր պայմաններով կուգէինք էր ճա-
րում—մուրում մի պուրջ ալիւր գնելու համար,
—այժմ այդ նոյն գիւղացին ինքն է ծախում
ոչ միայն պուրջերով, այլ եւ բեռներով—սայե-
րով եւ շատ էժան, այն է 80—90 կուգէկ
պուրջ»:

ՎԵՐԻՆ-ԱՂԴԱՆ գիւղից մեզ գրում են.
«Այսպէս ընդհանուր արդէն—վարուցանի ժամա-
նակը, բայց դեռ մեզանում կայելը չէ վերջա-
ցել: Ի՞նչ ապրիլ ամսին անդրհաստ տեղացի
անձրեւները ոչ միայն փչացրին, ոչնչացրին
մեր ցանքերն ու խոտերը, դժուարացնելով նը-
րանց հասնելը, հնձին ու հարկը, այլ եւ ժա-
մանակ չեն տալիս դոնէ եղածն ամբարելու,
ժողովելու կարելի մօտ քարձրացող դէղերն
արդէն կանաչել են եւ խնդգ գիւղացիները
միանգամայն յուսաբեկ աչքով են նայում իրանց
առաջ կանգնած չարաբաստիկ տարուս: Ժա-
մանակ չը կայ դոնէ սերմը կալելու՝ եկող
տարին մի քիչ տանելի դարձնելու համար,
իսկ առաջած Աստուած հատիկ համարէ: Այս-
պիսի չարացումը տարի 100 տարեկան ծերու-
նիները չեն յիշում: Ո՞րքին չը կայ լավում եւ
չատերից, «կորած ենք», կրկնում են ամենքը
եւ կին ու երեխայ քաղցից աղատելու համար
չտապում են անասունները վաճառ հանել, գա-
րու եւ կորեկի գին ձեռք բերել: Այս ամե-
նից յետոյ միակ միջոցարարական այն է, որ
հացի գինը, չնորհի ուրիշ տեղերում եղած
առատութեանը, չէ թանգանում: այսպէս, ցո-
բենի թաղարը վաճառվում է 8 րուբլով, իսկ
գարին 3-ով»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Daily Chronicle» հետեւեալ կերպով է
ընտրուում հարաւաֆրիկեան հանրապետու-
թեան նախագահ Կրիզէրին. «Պոլ Կրիզէր
հեռացաւ Տրանսվալից, որպէս զի ապաստան

գտնի պօրտուգալական նաւահանգիստում: Դա,
երեւի վախճանն է այն նշանաւոր դերի, որ
նա կատարեց իր կենսագրում: Անկախած, Կրի-
զէր այն բոլոր անձերից ամենախոշորն է, որ
մինչեւ այժմ արտադրել է հարաւային Աֆրի-
կան եւ պատմութիւնը չի մոռանալ նրան:
Կրիզէրն այն տիպիկական անձերից մէկն է,
որոնց վերագրում են ուրիշ անձերի տիպիկա-
կան, խօսքերն եւ արարքները: Շնորհիւ իր
կամքի ոյժի եւ բնաւորութեան, չնորհիւ այն
յամառութեան, որով նա ձգտում էր հասնելու
իր նպատակին, չնորհիւ իր կտրուկ չիտակու-
թեան, նա դուրս էր կանգնել մի այնպիսի ցե-
ղի, որ ինքը օժտված է այդ յատկութիւննե-
րով: Որպէս նախագահ՝ նա «հին նախապետա-
կան ժամանակների» տիպիկական բոժը էր—
քաջ, տոկուն, ֆիզիկական մեծ ոյժի տէր,
պարզ եւ ջերմեւունք: Դա մի այնպիսի բնա-
ւորութիւն է, որով ամենայն հանութեամբ կը
զբաղվի ապագայում մի օր եւ է կարելի: Նրա
վրա կը նային մեր յետնորդները, որպէս մի
հասարակ ցեղի անկախութեան եւ պարզու-
թեան համար պատերազմողի վրա, որ անու-
ղօք կուր է մղում նորագոյն քաղաքակրթու-
թեան, նրա փառկալիկութեան եւ իօնանենա-
բուրքեան բարոյագիտութեան դէմ: Նա կը
նկարագրվի որպէս ներկայացուցիչ այն պայ-
քարի, որ մղում է դիւրը քաղաքի դէմ, հինը
նորի դէմ, պարզ կենսաւր չեղութեան եւ
զեղիւթեան դէմ: Համաձայն ենք մենք, անգ-
լիացիներս, այս նկարագրի հետ, թէ ոչ—այդ
մի եւ նոյն է: մեզ թւում է, որ պատմութիւ-
նը անուշտ այս եւ ոչ այլ կերպ կը նկարա-
գրէ նախագահ Կրիզէրի պատկերը, որ 11
ամիս տեւող պատերազմից յետոյ, գտնվում է
այժմ աքաղաղի մէջ, հեռու իր հայրենի երկրի
սահմաններից, որի համար նա այնպէս յամառ,
թէպէտ եւ ոչ ցանկալի ուղղութեամբ, աշ-
խատել է»:

—Կ. Պոլսից հեռագրում են արտասահմա-
նեան լրագիրներին, որ թիւրքական մայրա-
քաղաքի ոստիկանական ծախի փաշան հեռա-
ցրած է պաշտօնից նրա համար, որ արգելք չէ
դարձել երիտասարդ թիւրքիայի կուսակցու-
թեան ներկայացուցիչներին յիշատակագրի
տալ Կ. Պոլսի օտարերկրեայ դեսպաններին:
Բացի դրանից, իբր թէ, մի հայի տան մէջ
դիմանում է գտնված առանց ոստիկանութեան
գիտութեան եւ մասնակցութեան—թիւրքա-
կան կառավարութիւնը քիչ ժամանակ առաջ
կազմել է բոլոր երկրներում ապրող մահմե-
դականների թւահամարը: Այդ հաշիւը երեւում
է, որ մահմեդականների ընդհանուր թիւը
հասնում է 196,500,000-ի. արանց եւրոպա-
կան թիւրքիայում ապրում են—18 միլիոն,
Փոքր-Ասիայում, Բելուջիստանում եւ Հնդկաս-
տանում—99 միլիոն, Միջագետքում—20 միլիոն,
հիւսիսային եւ հիւսիս-արեւելեան Աֆրիկա-
յում—36½ միլիոն, աշխարհի միւս մասերում—
23 միլիոն:

—Արանցիները եւ յոյները առաջարկել են
րուսական կառավարութեան կողմէն արեւել-
գորաքաղաքներ կազմել այն դէպքում, եթէ
պատերազմ ծագի Րուսիայի եւ Բոլգարիայի
մէջ: Րուսիական զինուորական մինիստրը մեր-
ժել է այդ առաջարկը: Տուշայում, որտեղ մօտ
օրերում, թագաւորի ներկայութեամբ, պէտք
է բացվի մի արձան, ի յիշատակ Դորոտիայի
կրկին միացման Րուսիային, գտնված է, ինչ-
պէս իմացել է «Frankfurter Zeitung», բոլգա-
րական դաւադրութիւն, որի նպատակն էր
միացնել Դորոտիան Բոլգարիային: Դաւադատա-
նական ճնշութեան ենթարկվածների մէջ են
նաեւ Տուշայի բոլգարական գիմնադրայի մի
քանի ուսուցիչներ:

ՄՇԱԿԻ՝ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

9 սեպտեմբերի

ՐԻԳԱ, Լիֆլանդիայի նախագաւտ գեներ-
ալ Սուրովայի վախճանվեց:

ՊԵԿԻՆ: 1300 հոգի ամերիկացիներէն եւ
անգլիացիներէն կազմված մի զօրաբաժին՝ չորս
թնդանօթով, գեներալ Վիլսոնի հրամանատա-
րութեամբ, գնում է Սանդհեյմսօնին, որպէս
զի վերջնէ անտեղի գնալու եւ ցրվէ «Մեծ-
բուռնցքի» խմբերը: Գնեւորակները խնդրեցին
գերմանական աւագ իշխանաւորին զօրքեր ու-
ղարկել դէպի արեւմուտք հալածելու բուռնց-
քամարներին: Ֆրանսիացիները եւ եպպօնա-
ցիները վարում են պատերազմական գործերը
հիւսիս-արեւելքում:

ՏԵԼԵԶԻՆ: 2600 գերմանական զինուորներ
ճանապարհ ընկան Տեանձինից, որպէս զի Տա-
կուի չրվակալքում միանան 4000 հոգուց բաղ-
կացած մի զօրաբաժնի, որից 1500-ը գերմա-
նացիներ են, իսկ մնացածները—ռուսներ:

Վալը լուսաբացին Պէյտանի մարտիկները
կը ռաբակովին:

ԼՈՐԵՆՑՈՒՄԱՐԿԵԶԻ: Բօէրները դիւրեւ են
ընկել այն բլուրների վրա, որոնք Կօմատիօր-
տի մօտ են: Նրանք 2 թնդանօթ են 10 միտ-
րալէնք ունեն եւ գտնվում են Պիկար եւ Գէյց
գեներալների հրամանատարութեան տակ: Անգ-
լիացիների գալուն սպասում են իւրաքանչիւր օր:

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ: Չինական դեսպան Վուտին-
ֆան արտաքին գործերի մինիստրութեանը
հաղորդեց մի հեռագիր, ստացված հարաւային
նախագիծերի փոխարքանից, որով նրանք
խնդրում են ամերիկական կառավարութիւնից
հրամանագրել իր ներկայացուցիչներին Չինաս-
տանում ընակցութիւններ սկսել: Միանալով
այդ խնդրին, Վուտինֆան ասում է, թէ կը
կամենար համոզել Վաշինգտոնի կառավարու-
թիւնը՝ ընակցութիւնների ձեռնդրեցութիւն
յանձն առնել, յուսալով, որ միւս պետութիւն-
ներն եւս մի եւ նոյն կանեն: Վուտինֆան եւ
նախկին փոխարքանները յայտնում են, թէ
պատրաստ են երաշխաւոր լինել իրերի խաղաղ
գրութեան եւ օտարերկրացիների ապահովու-
թեան համար, եթէ օտարերկրեայ զօրքերի
գալուտը դէպի Չինաստան կը դադարեցնվի:

ՎԻԵՆՆԱՐԻ: Շտէյն նշանակել է գաւառոր
Գերտցօգին Օրանսեան հանրապետութեան նա-
խագահի պաշտօնակատար:

ՊԱՐԻԶ: Կանտոնի մօտ, Սուստայան չրջա-
նում, անկարգութիւններ ծագեցին: Մի քանի
գիւղեր քանդված են. քարոզիչները աղաղակե-
ցին. փոխարքան անգոր է: Հիւպատոսները
զօրք են պահանջում «Avalanche» զինուորական
նաւը կուղեկցէ զօրքերին:

ՊԵԿԻՆ: Հրատարակված է կայսերական հրա-
ման, որով յայտարարվում է, թէ կայսրը եւ
այլի կայսրուհին հասել են Տայէնֆու:

Շանսիի նախագաւտը պատկերում է փող
հաւաքել պալատ չինիւր համար իլեանֆուում,
որը պէտք է նոր մայրաքաղաք դառնայ:

ՇԱՆԳՅԱՆ: «Գերտա» կէսօրին կը հասնի
Վուտուն, որտեղից Վալդերգէէ կուղեւորվի
դէպի Շանհայ: Նաւաւատուցի վրա շարվեցին
գերմանական, ֆրանսիական, անգլիական եւ
եպպօնական պատուաւոր պահակները, նոյնպէս
են անգլիական հեծեալ կցորդները:

ՏՕԿԻՈ: Հեռագիրը Տակուին հաղորդում է,
թէ Յոկինայ գրաւված է զաշխակիչներից, բայց
բուռնցքամարտները կարողացան փախչել: Դու-
լիւ քաղաքը ամբողջովին այրված է:

Սեպտեմբերի 7-ին Լի-Պունց-Չանգ երկա-
թուղով հասաւ Տեանձին: Հինգ օրից լետոյ
նա կը շարունակէ իր ճանապարհը:

ՊԵԿԻՆ: Ռուս, գերմանական եւ ֆրանսիա-
կան միացեալ զօրքերը սեպտեմբերի 7-ին ա-
ռան Պէյտանի մարտիկները:

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ: Չաֆֆի հեռագրում է Պե-
կինից սեպտեմբերի 6-ին, թէ Վիլսոնի արշա-
ւարումը վերադարձաւ այնտեղ, առանց որ
եւ է կորուստի նպատակին հասնելուց յետոյ:

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ: Մինիստրական խորհուրդի
այսօրվայ նիստից յետոյ՝ պաշտօնական չրջան-
ներում լուր տարածվեց, թէ կառավարութիւ-
նը չինական հարցում կանգ է առել մի վճիռի
վրա, որը իսկոյն կը հրատարակուի, հէնց որ
հաղորդվի Վաշինգտոնին: Յայտնի է, որ
կազմված են երեք յայտարարք, որոնք քննում
են ռուսական եւ գերմանական առաջարկու-
թիւնները ու վերաբերում են չինական պա-
հանջներին, եւ որ Կօնցեր դեսպանին լիազօ-
րութիւն կը տրվի ընակցութիւններ վարել
Ցինի հետ:

ՇՕՆԿՅՈՒՆ: Կանտոնից ստացված տեղեկու-
թիւններին նայելով՝ Սաւլուի չրջանում քրիս-
տոնեաների դէմ ուղղված թնական գործողու-
թիւնների դէպքերը պատահեցին:

ՇԱՆԳՅԱՆ: Ժամի 5-ին կոմս Վալդերգէէ
հասաւ եւ մուտք գործեց Շանհայ տեղական
ազգաբնակչութեան ցնծալից մասնակցութեամբ:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ: Ծովապետ Ալէքսեյի հեռա-
գիրը. «Սեպտեմբերի 7-ին իմ ղեկավարու-
թեամբ եւ Շտակէլբէրգ ու Յերպիցիի գեներ-
ալների անմիջական հրամանատարութեամբ՝
մեր, գերմանական եւ ֆրանսիական զօրքերը
ցամաքի կողմից առան Պէյտանի ամրութիւն-
ները: Յարձակման մասնակցում էին 60 հոգի
մեր ծովային զինուորներից, որոնք գնում էին
զօրքի առաջից: Ընդհանուր կորուստը—մօտ 30
նախկինները»:

ՏԱԿՈՒ: Ռուս կողակները ուղեկցեցին Լի-
Պունց-Չանգին կայսրանից մինչեւ պալատը,
որ կառուցված է ժամանակին չինական կայսրի
համար:

ՏԱԿՈՒ: Լի-Պունց-Չանգ հասաւ այսօր Տա-
կու եւ ընդունվեց ոչ առանձին չուքով, միայն
ռուս եւ եպպօնացի օֆիցիւրները գնացին նրան
այցելելու: Լի-Պունց-Չանգ արտակարգ գնաց-
քով ուղեւորվում է Տեանձին:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ: Բարեբաւ վերադարձաւ Պրեո-
րիս, նրա ուղեւորութեան ժամանակը դէպի
Անգլիա անորոշ է:

ՊԵԿԻՆ: Բրիտանական զօրքերը նուազել են
մինչ այն աստիճան, որ պատժողական արշա-

ւախմբի համար, որոնց նպատակն է դուրս
բերել բուռնցքամարտներին տաճարներից, կա-
րող են գործ ածվել 400 հետեւակներ եւ 50
հեծեակներ: միայն այս պատճառով արշաւանքը
յետաձգված է:

Այժմ յայտնի դարձած մանրամասնութիւնե-
րը անգլիական, ամերիկական եւ ֆրանսիական
քարոզիչների եւ նրանց կանանց ու երեխա-
ների կողմից մասին Շանսիի նախագում
զարհուրանք են ազդում մարդու վրա: Երբ
այդ նախագի նախագաւտ նշանակվեց իւշ-
խովէն, անգլիական կառավարութիւնը չը բո-
ղոքեց: Քարոզիչների ամբողջ աշխատանքը
Պեկինի եւ Դիլին գետի միջեւ գտնված շրջ-
աններում օչնչացված է:

ՊԵԿԻՆ: Այսօր առաւօտեան անգլիական եւ
ամերիկական զօրքերը առան Պէյտանի:

ՊԱՐԻԶ: Համախառն պետերի բանկէտի
ժամանակ, երբ Ալֆրիդ համայնական պետ Բէժիս
ողջունում էր հանրապետութիւնը Ալֆրիդի կող-
մից, համակրական եւ թշնամական ցոյցերը
պատճառ դարձան վիրաւորական խօսքերի փո-
խանակութեան: Ոստիկանութիւնը դուրս բե-
րեց Բէժիսին:

ՊԱՐԻԶ: Լուրէի ծառը համայնական պետե-
րի բանկէտում յաճախ ընդհատվում էր ծա-
փահարութիւններով: Բանկէտը վերջացաւ
բուռն համակրութեան ցոյցերով ի պատիւ նա-
խագահի: Բարձրագոյն ազադակներ ուղեկցում
էին Լուրէին մինչեւ Ելիսեան պալատը:

10 սեպտեմբերի

ԿԵՕԼԱ: «Կեօնի» լրագիրը գրում է. «Գեր-
մանական առաջարկութիւնը չինական կոտո-
րածների նախաձեռնողներին պետութիւնների
ձեռքը յանձնելու եւ նրանց պատկերու վերա-
բերմամբ ոչ մի կապ չունի, ինչպէս մենք կը
կամենայինք չեղտել, ուշադրութեան առնելով
օտարերկրեայ լրագիրներից մէկի կարծիքը,
վարձատրութեան հարցի հետ, այլ ուղղակի
նպատակ ունի առաջն առնել ապագայ կոտո-
րածների: Նա առաջացել է չինական արքու-
նիքին բացատրելու անհրաժեշտութիւնից, որ
եթէ չինական կայսրուհին հրաժարվի մեղա-
ւորներին յանձնելուց նրանց արժանի պատժին
ենթարկելու համար, այդ դէպքում նա ինքը իր
վրա կը վերցնէ կատարված յանցանքների պա-
տասխանատուութիւնը»:

ՊԱՐԻԶ: Դէլիաստէ ստացաւ Պիշոնի հեռա-
գիրը, որի մէջ ասված է, թէ թղթակցութիւն-
ները պօստով դանդաղ եւ անկանոն են տեղ
հասնում: Ռուս ինժեներները ուղղում են երկա-
թուղու գիծը Պեկինից դէպի Տեանձին, որ ան-
հրաժեշտ է Պեկինից պալար մատակարարելու
համար: Նա հաղորդում է երեք եղուրների
երկու իտալական եպպօնացիներին, եթէ ֆրան-
սիացի ֆրանցիսկան արեղայի, եթէ եւրոպա-
կան կոյսերի եւ մի քանի բողոքական պա-
տոնների սպանութեան մասին Պեկինում: Նա
հաւատացնում է, որ նախագաւտը ստիպեց
զլիստեղ նրանց իր ներկայութեամբ դատա-
րանի չինութեան մէջ:

11 սեպտեմբերի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ: Բարձրագոյն հրամանը ռու-
սաց Կայսերական միսսիայի, ռուս զօրաբաժնի
եւ ռուսահայտապահների դուրս գալու մասին
Պեկինից, որ հաղորդված էր օգոստոսի 12-ի
եւ 13-ի հեռագիրներով, ռուսաց դեսպանը
ստացել է օգոստոսի 23-ին, իսկ ռուս զօրա-
պետը օգոստոսի 24-ին, որովհետեւ հեռագրա-
թիւնը եւ հաղորդակցութեան ճանապարհները
չինական մայրաքաղաքին հետ փչացած էին:
Դիւսպան Գիրս եւ գեներալ Լինեկի իսկոյն
միջոցներ ձեռք առան Բարձրագոյն հրամանը
կատարելու համար: Կայսերական դեսպանա-
տան անդամներից մի քանիք եւ ռուս զօրա-
բաժնի առաջին խմբերը արդէն դուրս եկան
դէպի Տեանձին:

ՊԵԿԻՆ: Ռուսական հետեւակների մի զուգը
եւ մի թնդանօթախումբ դուրս եկան դէպի
Տեանձին:

ՍՕՑԻՍԱ: Սօֆիայի, Ֆիլիպպոպօլի եւ Սիլվ-
նիցի զիվիզիաները զինուորները, որոնք վեր-
ջացել են իրանց ծառայութեան ժամանակա-
միջոցը, արձակված են:

ՄԱԴԻ ԻԴ: Մարշալ Մարտինց-Կամպոս վախ-
ճանվեց:

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ: Կառավարութիւնը վաղը կը
հրատարակէ մի յայտարարք, որի մէջ յայտա-

Типографія Грузинск. Т—ва, Большая-Ванская ул., № 27.